

vember 1891 udtalt: „Jeg tillægger ikke det nogen stor Vægt, naar Talen er om Dommere i første Instans” — det er ved Behandlingen af et Forslag om Retsplejens Adskillelse fra Administrationen, Hørup udtaler disse Ord. „Altsaa, naar de højere Retter staa uden denne Afhængighed af Ministeren, saa kan det aldrig gøre overvejende Skade, at en Underretsdommer befinder sig i en anden Stilling.” Og saa fremhæver Hørup, som jeg har gjort det, at her i København er Adskillelsen fuldstændig, og han siger da: „Jeg vil da spørge, om Borgernes Sikkerhed er større her end i Grenaa og Viborg. Det er Hip som Hap, det er ikke det, hvorpaa det kommer an.” Men jeg spørger stadig om Eksempler fra det praktiske Liv, om man nogen Sinde har set, at Administrationen har kunnet paavirke Dommerstanden. Det er meget rigtigt, at man i 1849 har lagt Vægt paa Ordene i § 71, fordi det maa være en Grundpille i hvert Samfund, at Dommerstanden staa uafhængig. Men det gør den i Øjeblikket her i Danmark, det vil ingen bestride. Af den Grund, at dette ikke skulde være Tilfældet, behøvede man ingen Reform, saa var det vigtigere at blive af med Herredsfuldmegetigens private Praksis, som jeg sagde i Formiddags. Det er et Punkt, der er af langt større Betydning end Opfyldelsen af Grundlovens § 71, thi den er opfyldt faktisk.

Jeg kender meget godt Anklageprincipets Fordele, men det ærede Medlem vil give mig Ret i, at Bekostningerne der ville blive meget store.

Saa er der Nævningespørgsmaalet. Ja, der tror jeg oprigtig talt, at mine ærede tidligere Kolleger saa politisk paa Forholdene, og jeg mere juridisk, og det kan vist være ret naturligt. Det maa erindres, at da Loven var til Behandling her i Tinget, maatte de politiske Betragtninger være fremtrædende. Men den Dag, da Loven er Lov, den Dag, den gives til dem, som skulle betjene og udøve Retten her i Danmark, Dommerne og Sagførerne, hører al Tale om politiske Hensyn op, thi det staa fast og har længe staaet fast i alle Juristers Bevidsthed her i Danmark, at Retsplejen skal paa alle Punkter udøves upolitisk og upartisk. Jeg ser blot bort fra Rigsretten, der netop efter den gældende Lov er en Domstol med et politisk Element. Og ikke alene skal Retsplejen udøves virkelig upartisk og upolitisk, Forholdet er jo, at den ogsaa bliver det, og naar man indfører Nævninger i Retssystemet, vilde det være ufor-svarligt — jeg er ogsaa overbevist om,

at det vil ikke ske — at forsøge derved at putte et politisk eller partisk Element ind i Domsbehandlingen. Det vil aldrig ske. De Mænd, der ville komme til at udtage Nævninger til Grundlisten — og det gælder ikke blot de Mænd, der ere udnævnte af Embedsmændene, men ogsaa de tre, der udvælges af Kommunalbestyrelserne —, ville blive enige, er jeg sikker paa, thi de ville alle vide, at det er deres Pligt at udtage Nævninger ganske upartisk og upolitisk. Det har jeg sagt forleden, og jeg gentager det i Dag og gentager det stadig, trods min ærede Forgængers Bemærkning, at det bør være Principet, og det vil ethvert Menneske, der bliver sat paa den Post føle som sin Pligt, sin Embedspligt, kunde jeg sige, at de Mænd, de udtage, skulde udtages af alle Lag i Samfundet uden Hensyn til politisk Partifarve. Jeg tror, enhver Justitsminister og ethvert Menneske i Danmark have Lov til at sige, at saaledes bør det være, og saaledes er det mit bedste Haab at det vil vedblive at være.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborgs Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. T. Nielsen: Jeg har ikke set den Artikel i „Berlingske Tidende”, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) nævnedes, og derfor skal jeg ikke udtale mig indgaaende om den. Men jeg har det Indtryk, at det, der staa i Artiklen, ikke er i Overensstemmelse med det, som den tidligere Finansminister, den nuværende 6te Landstingsmand for København, udtalte i Gaar. Han sagde nemlig følgende: „Den 8. Marts kom til mig en af Københavns Bankdirektører, som var Repræsentant for en af de Banker, der forhandlede med det engelske Pengeinstitut, og gjorde dette Tilbud om at afslutte et fast Laan til 94³/₈”, og senere siger det ærede Medlem: „Nu sagde jeg altsaa Nej til dette Forslag, og Grunden var den, at jeg troede dermed bedst at gavne Statens Interesser”. Altsaa den ærede Landstingsmand udtalte i Gaar aabent, at der til ham var kommet en Bankdirektør som Repræsentant for en af de engelske Banker, som han forhandlede med, og havde gjort ham Tilbud om at afslutte et fast Laan til 94³/₈, og han siger selv: „Nu sagde jeg Nej!” altsaa Nej til dette Forslag, og Grunden var, at han troede dermed bedst at gavne Statens Interesser. Saa skal jeg minde om, at da jeg i Mødet den 19. Ok-